

SPORTIV

Campionul și „secunzii” lui

„Recolta” campionatelor republicane de juni-ori, ediția 1966, a fost deosebit de bogată. Și cei care vin la box nu numai când aflușul cuprinde „vedete”, au fost recompensați din plin, „puștii” oferindu-le înfățișări de o rară spectaculozitate, de un ridicat nivel tehnic (seniorii ar putea fi invidioși!).

Unul dintre tinerii boxeri care au evoluat în turneul final a reținut în mod special atenția. Dacă ați fost la gala, știți cine: **Dumitru Mihalcea** de la Dinamo București. La 16 ani el luptă nu numai cu însoțirea și curajul specifice vârstei, ci, am putea spune, cu o maturitate de-a dreptul surprinzătoare. Puternic, combativ, el nu uită că boxul este, în primul rând, arta de a te apăra. Și eschivele sale în ring, mobilitatea sa, confirmă acest lucru.

Antrenorul lui Mihalcea este Eugen Furesz, fostul campion al țării la categoria grea. Dar, la fiecare meci, lângă Furesz poate fi văzut și un... antrenor secund, care nu prea respectă regulamentul. Se agită, dă sfaturi lui Mihalcea, trage cu ochiul pe la foile de punctaj, ale juriului. Explicabil: „El cheamă Alexandru — „Sandu” — Mihalcea și este fratele mai mic al noului campion la categoria semimijlocie. Și el face box. Dacă avea vîrsta — n-are decît 14 ani — ar fi participat la actuala ediție a campionatelor. Cîte lacrimi n-a vărsat că a trebuit să rămînă în afara ringului!

Cel mai pasionat suporter al celor doi frați? Tatăl lor, care nu lipsește de la nici o reu-

niune și e... mina dreaptă a antrenorului în munca de instruire și de educație a lui Dumitru Mihalcea. De la care așteaptă,

D. MIHALCEA (Dinamo)

cîndva, o medalie olimpică. Dacă nu de la el, de la „Alexandru. Sau, mai știi, de la amîndoi...

R. CĂLĂRAȘANU

EU „PAPURIST”?

Ieri mi s-a cerut planul de foiletoane pe luna în curs. L-am dat în două minute. Normal, însă, trebuia să mi se ia doar 1 minut și 36 de secunde. Acum, m-am gîndit ceva mai mult, deoarece vreau să atac unele probleme majore ale sportului de performanță care, dintr-un motiv sau altul, au fost sistematic ocolite. Ah, cînd vor avea toți curajul, răspunderea și simțul meu analitic!

Să luăm, de exemplu, recordul Iolandeî Bălăș, 1,91 m. Foarte frumos! Record mondial, imbatabil poate și peste o sută de ani! Deci, toată lumea multumită, inclusiv cronometristul de specialitate. Vin însă eu, foiletonistul, umoristul, nespecialistul (cum afirmă unii) și întreb: „Din a cîta sîritură a stabilit Ioli această performanță? Și dacă nu din prima, de ce? Oare dubla noastră campioană olimpică a respectat întocmai partea fundamentală a procesului de instruire? Nu cumva reacțiile motrice ale subiecților sub influența agenților externi s-au manifestat cu mai multă vivacitate în fenomenul sindromului parietal? În sfîrșit, întîmplător rămîne marea noastră emigrantă întodeauna singură în fi-

nalele atîtor și atîtor concursuri? Unde e colegialitatea, spiritul de echipă?”

Subiectul, trebuie să recunoașteți, e colosal! Scriu așa, în virful penței, cred că va face senzație! Știu, are să mi se reproșeze că sînt „papurist”. Că iar caut nod în planta aceea care se cheamă papură. Sînt eu „papurist” dacă susțin că în ’63 cataclitii și canoistii noștri puteau face mai mult? Adică, cum vine asta: ȘAPTE tineri — unul și unul — cuceresc la Jafce doar șase (reflexi: ȘASE!) titluri de campioni mondiali! Personal, nu sînt de acord. Unde e al șaptelea? Ce-au făcut antrenorii? Ce-au făcut ei? Dar, să lăsăm asta. Ce-a făcut Gheorghe Iancu cu mult laudatul lui record absolut la parașutism? 0,00 m media celor două aterizări cu parașuta la punctul fix! Mă rog. Și mai departe? Eu înțeleg că absolutul e absolut. Toți, acolo, o jumătate din zero metri tot mai puțin. „Ciupit” dacă, știu eu, se antrena cu perseverență, cu seriozitate... Am dreptate, ori nu?

Desigur, nimeni nu cere imposibilul. Dar vă întreb pe dv. și vă rog să-mi răspundeți deschis: „Este oare admis ca într-o finală

„C.C.E.” la volei să avem doar două echipe masculine?” Și fiindcă tot sîntem la „Cupa campionilor europeni”, te pomenesci că C.S.M. Cluj fine cu tot dinadinsul să cucerească și a patra oară titlul de campioană a continentului la tenis de masă? După mine, a cam... alunecat pe panta succeselor! Handbaliștii, budoară, de două ori consecutiv campioni mondiali. Trăgătorii, dacă nu sînt primii într-un concurs, ies pe locul... întîi în următorul. La fel și rugbiștii. Ca să nu mai vorbesc de scrimeri, atleți, luptători, popicari etc.!? Atunci, nu pe bună dreptate pun eu întrebarea: „Unde ajungem?” Fîindcă, iertat să-mi fie, dacă și pescarii sportivi au ajuns să aibă echipă campioană mondială, dați-mi voie să cred că ceva nu merge ca „înainte”. Este o... cauză! Altfel, nu mi explic cum Florin Gheorghiu a ajuns în cîntiva ani mare maestru internațional la şah, cum Mihaela Penes a devenit peste noapte (nr. decalog de 7 ore între noi și Japonia) campioană olimpică!

Sigur, sînt „papurist” dacă ridic cu curaj asemenea probleme — vitale aș putea spune — pentru sport!

Eu, „papurist”? Ce, am pomenit vreun cuvînt de... cum te zice frate?

V. TOFAN

VARIETĂȚI

SALARIUL PE...
400 DE ANI!

FATA CU... 16 NUME

Ați au cîștigat la ultimul concurs de pronosticuri sportive din Anglia, Michael Fenwich și Marc Barisic, doi modesti salariați ai unui restaurant londonez.

Cu mare greutate ei reușiseră să fie angajați aici, fixîndu-li-se același salariu: 32 de lire pe lună. Din acești bani, care abia le-ajungeau, ei au rupt totuși timp de 4 săptămîni cite o liră, jucînd după un sistem propriu la concursurile de pronosticuri sportive. Și, în a 4-a săptămînă, au indicat toate rezultatele exacte, cîștigînd astfel, fiecare cite 154.000 de lire sterline. Salariul lor pe mai bine de... 400 de ani!

Pînă unde poate merge pasiunea unui suporter a arătat un anume O’Sullivan, din Liverpool, înfocat susținător al echipei de fotbal din orașul său.

Devenind tală — soția sa a născut o fetiță — el a înscris copilul la Ofiterul de stare civilă sub numele de Paula... St. John Lawrence Lawler Byrne Strong Yeats Stevenson Callaghan Hunt Milne Smith Thompson Shankley Benet Praisley. Ceea ce reprezintă formația de bază a echipei, numele principalei rezerve, al antrenorului, al celor doi conducători tehnici și al președintelui clubului!

Aplauze... rimate

Vladimir Belea a cîștigat trei probe în concursul de natație „Cupa primăverii”.

Iosif Naghi a stabilit marți un nou record republican la aruncarea discului.

Aflînd rezultatul Lumea înțelese. Că-n apî, bălătul, înota-n... succese!

Fotbaliștii de la Steaua au întrecut renumita formație braziliană Vasco da Gama.

Pentru atlet această zi nu a trecut de loc în van. Cu discu-odată apărîră... Vechiul record republican!

V. D. POPA

Un atlet... fotbalist

În formația fotbalistilor dinamoviști a debutat luni, la meciul cu Dinamo Pitești, un nou jucător, care l-a înlocuit în repriza secundă pe Popa. Se numește **LAZAR PIRVU**, are 20 de ani și o statură cu adevărat atletică. Nici nu-i de mirare. Pînă anul trecut, Pirvu a fost atlet! Fotografia noastră (probabil ultima în postură de atlet) vi-l prezintă pe acest tînăr în momentul final al aruncării ciocanului. În 1965, la campionatele de juniori de la Poiana Brașov, Lazăr Pirvu s-a clasat pe locul doi, după Gh. Costache, cu 59,95 m.

„Am iubit deopotrivă fotbalul și atletismul, dar parcă mai mult pe primul, ne-a spus Pirvu. Cu puțină vreme în urmă, cînd jucam la „Porțile de fier” din Orșova, nici n-am visat că va veni o zi cînd voi evolua într-o echipă de categoria A. Luni, la debut, eram ațit de emoționat cum nu știu să fi fost vreodată”.

(R. VIL.).

Spectacolele campionatului

Petrolul, **INDRAZ-NEȚUL PARDAILLAN**, este amenințat cu **DE-PAȘIREA** de către Rapid, care se pare că a găsit **CALEA VICTORIEI SAU CHEIA VINSURILOR C.S.M.S.** își face socotelile: **NU SÎNT TURNUL EIFEL**, dar nici nu mi-e teamă că o să ajung la **PORTILE PĂMÎNTULUI**. Dinamo Pitești, care în tur se afla în **PUSTIUL PATAGONIEI**, acum încearcă **GUSTUL MIERII**. Steaua caută **CHEILE CERULUI**, iar Steagul roșu nu-și mai amintește de **ANI CLOCOTITORI**, în timp ce Dinamo București, cu tot **VISCOLUL**

făcut în clasament, trăiește cu **AMINTIRI DIN COPILĂRIE** ofînd: **DE-AȘ FL... RAP ALB!**

DINCOLO DE BARIERĂ, în partea a doua a clasamentului, știința Craiova și, mai ales, **U.T.A.** au nevoie de **MUNCILE LUI HERCULE** pentru a nu li se spune într-o zi **NU PLINGE, PETER!** Universitatea Cluj caută **CHEILE CERULUI**, iar Politehnica Timișoara, după ce în tur a făcut **800 DE LEGHE PE AMAZOANE**, speră ca în retur să prindă măcar **ULTIMUL TREN DIN GUN HILL**. Crișul și Farul nu prea au

parte de **VESELIE LA ACAPULCO**, mai ales că Farul luminează **CO-RĂBIILE LUNGI** ale retrogradării. Siderurgistul, care în prima categorie se află în **TRANZIT**, se așteaptă la un **DIVORT ITALIAN**, spunîndu-i categoriei **B: ÎN GENUNCHI MĂ INTORC LA TINE**.

...Dar nu se știe ce va aduce **ULTIMA CALVACADA SPRE SANTA CRUZ**, cînd va avea loc **FINALA BUCUCAȘA** a ediției 1965—1966.

D. MAZILU

DE CINCI ORI ÎN FRUNTE...

Aurite file marchează strălucitor prestigiul internațional al voleiului românesc, reputație mereu majorată de-a lungul acestor ani în confruntarea cu cei mai tari adversari din Europa. Într-o puternică dominată în ultimii ani de reprezentanții noștri, ea ne-a adus împlinirea mîndriei de a vedea România de cinci ori în fruntea ierarhiei voleibaliste continentale. Campioană europeană cu echipa masculină reprezentativă în 1963, precum și prin cucerirea „Cupei campionilor europeni” de către Rapid București în 1961, 1963 și 1965, cînd, cîștigînd pentru a treia oară trofeul pus în joc în 1960, el le-a fost definitiv atribuit voleibaliștilor ceferiști. Și, în fine, România iarăși biruitoare, cînd splendidă victorie de anul acesta, cînd noua „CUPA A CAMPIONILOR EUROPENI” VA FI DISPUTATĂ DE ECHEPELE NOASTRE FRUNTAȘE RAPID ȘI DINAMO.

Noi și noi trofee...

Reprezentanții tenisului de masă românesc au adăugat, an de an, tezaurului de victorii internaționale noi și noi trofee. Cel mai răsunător succes l-au înregistrat jucătoarele noastre Maria Alexandru și Geta Pitică la „mondialele” de la Pekin (1961) unde în proba de dublu au cucerit titlul suprem. De remarcat că a fost singurul titlu (din cele șapte puse în joc) care a revenit reprezentanților Europei. La capitolul

succeselor feminine mai înregistrăm cele două ediții ale „C.C.E.” cîștigate de formația Voința București (1964, 1965) și proaspătul titlu de campioană europeană la simplu al mamei emigrate a sportului Maria Alexandru.

În același timp, tezaurul trofeelor a fost îmbogățit și de jucătorii noștri, cele mai însemnate rezultate datorîndu-se echipei C.S.M. Cluj, care s-a situat de trei ori pe primul loc în „C.C.E.”.

Maestra emerită a sportului Maria Alexandru

POȘTA MAGAZIN

TIBERIU VARDEI, BUCUREȘTI. — Orașul care vă este drag, Mediașul (sintetizî cumva originar de-acolo?), a avut o... reprezentanță în categoria A la fotbal: Gaz metan, în ediția 1948—49. Ea s-a clasat însă pe ultimul loc și a retrogradat. Să vă spun ceva care o să vă bucore mai mult: în 1951, Flacăra Mediaș (cat. B) a fost finalistă a „Cupei” după ce eliminase din cursă pe U.T.A. și pe Rapid! În finală: C.C.A. — Flacăra Mediaș: 3—1.

ANDREI SZEKELI, TG. MUREȘ. — Vreți să cunoașteți părerea mea: care echipă va intra în categoria A, Jiul, Minerul Baia Mare sau A.S.A. Tirgu Mureș? La ce bun? Nu contează părerile, ci... punctele! Cît privește proverbul pe care îl amintii — „cînd doi se ceartă (Jiul și Minerul) al treilea (A.S.A. Tirgu Mureș) cîștigă”, — ce aș putea să vă spun? Să nu se bizuie fotbalistii din Tirgu Mureș numai pe... proverbe. Nu se adevăresc întodeauna!

ADRIAN CLINCIU, TURNU MĂGURELE. — Aveți dreptate pe toată linia! a) se poate executa un „11 metri” printr-o pasă înainte, reluată de un coechiper (dar e... nerecomandabil); b) este gol valabil dacă mingea, la o lovitură indirectă, a fost atinsă de un al doilea jucător (coechiper sau adversar) și a intrat în poartă; c) Pabonțu n-a jucat decît la Petrolul în categoria A.

MARIN PECIU, BRAILA. — Cîte medalii de aur, argint și bronz au cucerit calaciștii și canoistii noștri, de-a lungul anilor, la Jocurile Olimpice, campionatele mondiale și campionatele europene? Să știți că mi-ați dat de lucru. Noroc că am absolvit recent un curs seral de... contabilitate! Să trag linie și să adun (sportivii nu s-au priceput și ei la... adunare?): 3 de aur, 2 de argint și 4 de bronz la J.O.; 7 de aur, 5 de argint și 3 de bronz la „mondiale”; 18 de aur, 11 de argint și 8 de bronz la „europene”.

ION POȘTAȘU